

THIERRY MEYSSAN O UKRAJINĚ: JEDNA VELKÁ MANIPULACE

- CZ24 News | 24. března 2022

UKRAJINA: Vojenské operace na Ukrajině pokračují a v závislosti na tom, zda nasloucháme západním nebo ruským médiím, se o nich vypráví dva zásadně odlišné příběhy. Tyto dvě verze se rozcházejí nejen v popisu války, ale především v popisu jejích cílů.

Na Západě je veřejnost přesvědčena, že ruská armáda má obrovské logistické problémy a nedokáže ani natankovat palivo do svých tanků. Její letadla nevybíravě útočí na vojenské i civilní cíle a bezohledně ničí celá města. Diktátor Putin neskončí, dokud nerozdrtí Kyjev a nezabije demokraticky zvoleného prezidenta Zelenského. V Putinových očích je Ukrajina vinna tím, že si v roce 2014 zvolila demokracii místo obnovení Sovětského svazu. Od té doby rozsévá Putin smrt a pustoší civilní obyvatelstvo, zatímco jeho vojáci jsou zabíjeni ve velkém.

Naopak v Rusku se má za to, že boje jsou omezeny na konkrétní oblasti, Donbas, pobřeží Azovského moře a vojenské cíle všude jinde. Jistě, došlo k nějakým obětem, ale ne k masakru. Člověk s údivem pozoruje, jakou podporu poskytují banderovcům, ukrajinským neonacistům, bývalí spojenci z Velké vlastenecké války (druhé světové války). Čekáme, až budou všichni neutralizováni, aby se mohl vrátit mír.

V pozadí Západ zahájil hospodářskou a finanční válku proti Rusku. Mnoho západních společností ze země odchází a na jejich místo okamžitě přicházejí jiné ze zemí, které se této války neúčastní. Například restaurace McDonald's nahradí turecký řetězec Chitik Chicken, zatímco Spojené arabské emiráty přivítají oligarchy vyhnané z Evropy. Čína a Euroasijské hospodářské společenství plánují vytvořit hospodářský a finanční systém paralelní k brettonwoodskému systému. Svět se zkrátka rozděluje na dvě části.

Kdo mluví pravdu?

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Samotná válka

Večer 18. září 2021 začalo každoroční setkání elit NATO, tzv. mnichovská bezpečnostní konference. Jedním z nejvýznamnějších hostů byl ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj. Ten 19. října 2021 vystoupil a prohlásil, že jeho země má ambice získat jaderné zbraně proti Rusku.

Podle pozorovatelů Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), tedy mezivládního fóra

vytvořeného Helsinskými dohodami (1973-75), byla fronta na Donbasu několik měsíců stabilní, až do středy 16. února 2022, kdy ukrajinské síly obnovily bombardování, které vyvrcholilo v pátek 18. února (bylo slyšet více než 1400 výbuchů). Místní samosprávy Doněcka a Luganska pak evakuovaly více než 100 000 lidí, aby je před touto záplavou palby ochránily.

20. února 2022 se v moskevské Dumě strhla vřava a odhlasovala návrh, aby prezident Putin uznal obě donbaské republiky za nezávislé, což narychlo učinil 21. února večer. V Kremlu dokonce nebyly ani žádné vlajky obou nových národů.

24. února začala ruská vojenská operace masivním bombardováním protiletadlových systémů, poté zbrojních továren a kasáren banderovců (ukrajinských neonacistů). Ruská vojenská strategie byla improvizovaná, stejně jako diplomatické uznání donbaských republik. Nasazené jednotky byly již vyčerpány manévry, které právě proběhly v Bělorusku.

Bílý dům a západní tisk naopak, ignorující válku v Donbasu a prohlášení prezidenta Zelenského, tvrdily, že vše bylo dlouho plánováno a že ruská vojska byla rozmístěna předem. Diktátor Putin, který nepodpořil volbu Ukrajinců pro demokracii, je chtěl připojit do svého impéria, stejně jako Leonid Brežněv nutil v roce 1968 Čechoslováky, aby se přizpůsobili. Takto podané události vyvolaly paniku mezi všemi bývalými členy Varšavské smlouvy a Sovětského svazu (kteří zapomněli, že Brežněv nebyl Rus, ale Ukrajinec).

Od té doby NATO každý den píše nový poučný příběh o ruských zločinech, přičemž používá techniku, kterou vyvinul Jamie Shea během války v Kosovu. Od nezodpovědného bombardování ukrajinské jaderné elektrárny na ruských hranicích až po dojemnou anekdotu o malém dítěti, které se samo dostalo na svobodu přechodem Evropy do Berlína. To vše je směšné a otřesné, ale západní média o tom hojně informují bez reflexe a ověření.

Diplomatická válka

Vzhledem k tomu, že se situace pro ukrajinskou armádu a její banderovce (v ruské terminologii "neonacisty") vyvíjela špatně, požádal prezident Zelenskij druhý den konfliktu čínské velvyslanectví v Kyjevě, aby do Kremlu zaslalo žádost o jednání. Spojené státy byly zpočátku proti, ale pak to povolily. Během kontaktů se iniciativy chopily Francie a Německo, než je vystřídal Turecko a Izrael. To je zcela normální. Francie a Německo totiž selhaly při plnění svých povinností, když umožnily Kyjevu zmasakrovat 13 000 až 22 000 lidí v rozporu s minskými dohodami, jejichž byly garanty. Zatímco Turecko podporovalo ukrajinské Tatary, aniž by na Ukrajině podniklo jakoukoli akci, a Izrael si náhle uvědomil, že banderovské (tj. "neonacistické") nebezpečí, které jeho velvyslanec v Kyjevě odsuzoval, je reálné.

Jednání probíhají dobře, přestože ukrajinští nacionalisté zavraždili delegáta své země, bankéře Denise Kirejeva, který se v jejich očích provinil tvrzením, že Ukrajinci a Rusové jsou slovanští bratři. Navzdory přehmatu francouzského ministra zahraničí Jeana-Yvese Le Driana, který považoval za chytré připomenout jim, že Francie je jaderná mocnost, což způsobilo, že Rusko vyhlásilo jadernou pohotovost.

Tato jednání by mohla skončit těžko představitelným způsobem: Ukrajina, která do svých sil územní obrany zařadila 102 000 banditských vojáků, by mohla být odzbrojena a předána pod ochranu Spojených států a Velké Británie (tj. v praxi NATO). Jedině tak lze dodržet smlouvy, včetně Istanbulské (1999) a Astanské (2010) deklarace. Ukrajina má právo vybrat si své spojence, ale ne přijímat ve své zemi cizí zbraně. Může tedy podepsat obranné dohody, ale nesmí být zařazena do integrovaného velení. To je velmi galský postoj: Charles De Gaulle zachoval podpis Francie pod Severoatlantickou smlouvou, ale stáhl francouzskou armádu z integrovaného velení Severoatlantické

aliance (NATO) a vyhnal americké vojáky z francouzského území.

Rusko by mělo trvale obsadit nebo dokonce anektovat pobřeží Azovského moře (včetně Mariupolu), aby se Krym připojil k Donbasu. Kromě toho by mělo obsadit, nebo dokonce anektovat Severokrymský kanál, který zásobuje Krymský poloostrov pitnou vodou. A konečně by mohlo obsadit, nebo dokonce anektovat černomořské pobřeží (včetně Oděsy), aby připojilo Krym k Podněstří. Maďarská menšina, která se rovněž stala obětí banderovců, kteří zavřeli jejich školy, by mohla být připojena k Maďarsku. Nejlepší je však nepřítelem dobrého: Ztráta přístupu Ukrajiny k moři by mohla být příčinou budoucího konfliktu.

Jediné, co je jisté, je, že Rusko bude pokračovat ve svých akcích, dokud nebudou všechny bandité neutralizováni, a že Izrael ho v tom podpoří, ale dál už ne. Z tohoto pohledu není setkání, které prezident Putin svolal do Moskvy “proti nacistům”, pouhým vzkazem odhodlanosti jeho veřejnému mínění, je to již vítězný pokřik. Všechny pomníky Stepana Bandery a nacistů musí být zničeny. Ostatní národy, které neonacisty podporovaly, včetně Lotyšska, by to měly vzít za své.

Hospodářská a finanční válka

Zde jde Spojeným státům o všechno. Během několika dní se jim podařilo přimět všechny své spojence k přijetí jednostranných (a tudíž podle mezinárodního práva nezákonných) opatření. Tato opatření, označovaná jako “sankce”, ačkoli jsou nesoudná, však nejsou ve střednědobém horizontu udržitelná. Již vedla k bezuzdným spekulacím s energiemi a k okamžitému růstu cen v Evropě. Velké evropské společnosti opouštějí Rusko s těžkým srdcem. Ujišťují Kreml, že nemají na výběr, a doufají, že se co nejdříve vrátí.

Prezident Vladimir Putin vrací do hry liberály, kteří byli ještě nedávno obviňováni ze zrady. Bývalý prezident Dmitrij Medveděv je jim opět nakloněn. Šéfka ruské centrální banky Elvira Nabiullina, která byla vybrána v době románu se Západem, byla Dumě představena jako úspěšná nástupkyně, nyní však bude spolupracovat s jinými partnery. Sergej Glazjev, jehož jméno je spojeno s privatizací Jelťinovy éry, byl pověřen vytvořením nového ekonomického a finančního systému, který má nahradit ten, jenž vymysleli Anglosasové v roce 1944, Bretton Woods. Vše je odpuštěno, pokud zaručí Číňanům a Euroasijskému hospodářskému společenství (Bělorusko, Kazachstán, Kyrgyzstán, Rusko, Tádžikistán), že nebudou etatisté.

Ideologická válka

Mír na Ukrajině nevyřeší rusko-americký konflikt otevřený od 17. prosince 2021. Bude pokračovat dalšími konfrontacemi. Straussovci, kteří náboženské argumenty používali a zneužívali k útokům na Rusko v Bosně a Hercegovině, Afghánistánu, Čečensku a na širším Blízkém východě, je zase hodlají používat v globálním měřítku.

Připomeňme si, že straussovský orientalista Bernard Lewis (bývalý důstojník britské rozvědky, poté člen Rady národní bezpečnosti USA, pak poradce Benjamina Netanjahua) vymyslel způsob, jak proti Rusům mobilizovat Araby namísto Západu. Byla to strategie “střetu civilizací”. Vysvětloval, že v Afghánistánu musí muslimští věřící bojovat proti ateistickým Sovětům. Tuto vizi realizovali arabští Afghánci Usámy bin Ládina. Stejná strategie byla úspěšně použita v Bosně a Hercegovině a v Čečensku. V prvním divadle operací se NATO opíralo o saúdskou armádu a iránské revoluční gardy (a také o některé složky libanonského Hizballáhu). Staušovec Richard Perle se dokonce stal diplomatickým poradcem bosenského prezidenta Aliji Izetbegoviće, pro kterého byl Usáma bin Ládin vojenským poradcem. Později, během druhé čečenské války, zorganizoval Strassij spojení mezi ukrajinskými banderovci a čečenskými islamisty (Ternopolský kongres, 2007) s logistickou podporou

Milli Görüş (tehdy vedené Recepem Tayyipem Erdoganem). Všichni bojovali bok po boku za Islámský emirát Ičkerija (Čečensko). Strategii Bernarda Lewise nakonec zpopularizoval jeho asistent Samuel Huntington. Ten ji však již neprezentoval jako vojenský plán, ale jako nevyhnutelnost, která příhodně vysvětluje připsání útoků z 11. září muslimům obecně.

Vzhledem k tomu, že nic nezastaví lidi, kteří bojují v přesvědčení, že slouží Bohu, rozhodli se Strausové před čtyřmi lety obnovit schizma, které v 11. století oddělilo katolíky od pravoslavných. Nejprve se rozhodli oddělit ukrajinskou pravoslavnou církev od moskevského patriarchátu. Podařilo se jim to s pomocí Turecka, které vyvinulo nátlak na konstantinopolského patriarchu. Nyní jde o rozpoutání vášní vzkříšením fatimských proroctví. V roce 1917, těsně po ruské revoluci, měli portugalští vizionáři zjevení Panny Marie. Svěřila jim různá poselství, z nichž jedno nepřímo odsuzovalo svržení cara božím právem. Rusko bylo představeno jako volba zla a snaha o jeho šíření. Proto se poradce pro národní bezpečnost Jake Sullivan vydal do Říma při příležitosti setkání s Čínou, aby vlastně přesvědčil papeže Františka. To se mu podařilo.

Byl vypracován časový plán. Prezident Zelenský vystoupí ve francouzském parlamentu, poté přijede do Evropy prezident Biden, aby předsedal mimořádnému summitu NATO, a nakonec papež František, který naplní modlitbu Panny Marie ve Fatimě, zasvětit Ukrajinu a Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Tato montáž může působit uměle, ale její účinek by měl být silný. Pro mnoho katolíků se boj proti Rusku stane náboženskou povinností.

Závěr

Prezident Joe Biden si v nadcházejících týdnech bude muset vyzkoušet nový projev. Bude v něm prezentovat mír na Ukrajině jako vítězství moudrosti. Nezáleží na tom, že Ukrajinci hazardovali a prohráli. Nezáleží na tom, že bandité jsou v zajetí nebo mrtví. Nezáleží na tom, že Ukrajina ztratí přístup k moři. Po spojencích se bude chtít, aby zvýšili své vojenské výdaje a zaplatili ze svých peněz za celý ten masakr.

ZDROJ: www.voltairenet.org/article216161.html AUTOR: Thierry Meyssan

Publikoval: zvedavec.org